[Fuglsang.]
kommet brugernes interesse. Om en meget stor part af de ejendomme, der er tale om, de 1 870 huse, gælder det jo, at de er et typisk levn fra middelalderen, som forlængst burde være ukendt i et moderne samfund. Det er forsåvidt også betegnende, at man i kommissionsbetænkningen kan fastslå, at netop disse ejendomme både med hensyn til bygningerne og med hensyn til deres almindelige drift i vidt omfang står tilbage for tilsvarende ejendomme i selveje.

Det er selvfølgelig af værdi både for ejeren og især for brugeren, at brugerens rettigheder såvidt muligt fastslås i selve loven. Bestemmelsen i § 2, stk. 1, om brugsforholdets varighed garanterer således for, at de forbedringer, der gennemføres på ejendommen, også kommer brugeren tilgode. Det er de væsentligste årsager til, at jeg, til trods for de mangler, der kan være, alligevel vil anbefale forslagenes hurtige gennemførelse. Selvom der er disse mangler, er der dog tale om et ganske betydeligt fremskridt, og det har næppe været muligt på nuværende tidspunkt at nå stort videre. Jeg håber altså, at disse lovforslag vil kunne gennemføres nu, inden rigsdagen slutter sit arbejde denne gang.

Landbrugsministeren *(Sønderup)*: Jeg vil gerne takke for den velvillige tilslutning, de foreliggende lovforslag har fået, og jeg finder også anledning til at takke for det kommissionsarbejde, som er forudsætningen for det lovgivningsværk, vi i dag beskæftiger os med. Jeg synes, det er påskønnelsesværdigt, at parterne udfra vidt forskellige og modstridende interesser har kunnet tale sig tilrette om et resultat som det, der har fået udtryk i kommissionsbetænkningen.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Tesdorpf i, at vi må vogte os for ved nye bestemmelser at foranledige, at der igen opstår problemer som dem, vi nu er i færd med at løse.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh beskæftigede sig dels med de foreliggende lovforslag, dels også med problemer med periferisk tilknytning til disse lovforslag, bl. a. med spørgsmålet om retten til og adgangen til at eje to ejendomme. Nu skal jeg slet ikke ved denne lejlighed gå ind i nogen diskussion om det, vi kan vist ikke overbevise hinanden, men jeg vil ikke undlade at gøre det ærede medlem opmærksom på, at hvis man indførte så drastiske bestemmelser, som det ærede medlem ønsker, tror jeg, det i praksis ville give sig ganske ejendommelige udslag. Der er ingen af os, der ved, om der ikke i løbet af 10—15 år vil opstå den situation, at der ikke er købere nok til de ejendomme, som kommer på markedet. Der tales en hel del om, at der sker en forskydning, som kan give anledning til konsekvenser af den art. Jeg skal villigt indrømme, at man kan opstille både det ene og det andet postulat, men jeg synes, at det i hvert fald ville være letsindigt og uforsigtigt at tilrettelægge lovgivningens bestemmelser således, at det kunne føre os ud i vanskeligheder.

Det ærede medlem talte også om forkøbsretten og nævnte nogle eksempler på, hvordan den virker i praksis. Jeg vil indrømme, at disse eksempler på mig virkede sådan, at de yderligere bestyrkede de betænkeligheder, jeg har haft på dette område. Eksemplerne viser netop, hvor ømtåligt et forhold det er, man her bevæger sig på, når der er tale om jordejendomme. Jeg vil gerne tro, som det ærede medlem udtalte, at dette i naboskabsforhold kan have givet anledning til de uoverensstemmelser, der er blevet nævnt; men det er jo også bl. a. det, der har gjort, at vi har haft visse betænkeligheder. Vi skulle vogte os for at vedtage bestemmelser af en sådan art og karakter, at de sætter splid mellem naboer. Jeg erkender altså, at der er problemer i forbindelse med det spørgsmål, det ærede medlem har fremdraget, men jeg tror ikke, vi skal tilspidse dem mere end højst nødvendigt.

Det ærede medlem fremsatte en tak for de bemærkninger, der knytter sig til lovforslagene, for den klare og overskuelige måde, hvorpå de er affattet. Jeg skal selvfølgelig blankt indrømme, at denne tak tilkommer mine medhjælpere, men jeg er af den grund ikke mindre taknemlig for, at der bliver givet udtryk for taknemlighed ved en lejlighed som denne. Vi må jo erkende, at vore medhjælpere så tit er i den situation, at de gør et stort og påskønnelsesværdigt arbejde, som de ikke får den påskønnelse for, som de har krav på. Derfor er jeg taknemlig for, at der bliver givet udtryk for den. Jeg placerer takken der, hvor den rettelig hører hjemme.

Søren Andersen: Det gik som en rød tråd gennem de fleste af ordførernes taler, at man ønskede lovforslagene ført uændret igennem; jeg tror, det var det ærede medlem hr. Tesdorpf, der udtrykte det sådan, at arbejdet måtte ikke ødelægges. Det er langtfra min hensigt at ødelægge arbejdet; det gav jeg også udtryk for, da jeg gjorde anmærkning ved et par ting i lovforslagene. Jeg sagde,